

Instanța de fond: V. Chisilița
Instanța de apel: Iu. Cimpoi, D. Aliona, I. Secrieru

ÎNCHEIERE

14 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului,
Judecători

Svetlana Filincova,
Dumitru Visternicean, Nicolae Craiu

Examinând admisibilitatea recursului declarat de către Olaru Ion,
în cadrul cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Voinovan către Olaru Ion și executorul judecătoresc Igor Doroftei, cu privire la ridicarea sechestrului aplicat pe bunul imobil,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2017, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Olaru Ion și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 04 aprilie 2017,

c o n s t a t ă :

La data de 03 august 2016, Vasile Voinovan a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Olaru Ion și executorului judecătoresc Igor Doroftei, solicitând ridicarea sechestrului aplicat pe bunul imobil.

În motivarea acțiunii înaintate, Vasile Voinovan a invocat că, prin dispoziția Primarului General al municipiului Chișinău nr.799-d din 08 august 2012 (pct.1.64), s-a repartizat familiei, 5 persoane, ap. xx compus din 3 odăi, suprafața locativă de 41,05 m.p, situat str. XXXX, mun. Chișinău. Alocarea spațiului locativ a avut loc în baza acordului cadru de împrumut dintre Guvernul RM și Banca pentru Dezvoltare a Consiliului Europei la implementarea proiectului ”Construcția locuințelor Sociale” în mun. Chișinău.

În baza acestei dispoziții, la 13 august 2012, i-a fost eliberat ordinul de repartiție nr. 014163. Tot atunci a efectuat lucrările de finisare și a instalat în acest apartament. La 03 octombrie 2012, împreună cu Primăria și Consiliul mun. Chișinău a fost acționat în judecată de către Olaru Ion, care a cerut anularea pct.1.64 din dispoziția Primarului General al mun. Chișinău nr. 799-d din 08 august 2012, ordinului de repartiție nr.014163, obligarea Primăriei și Consiliului mun. Chișinău de eliberare a bonului de repartiție pe numele lui, precum și evacuarea familiei sale din apartamentul primit.

În susținerea cerințelor sale Olaru Ion a invocat, că prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2009, s-a obligat Consiliul mun. Chișinău să atribuie familiei acestuia locuință conform normelor prevăzute de art. 42 Codului cu privire

la locuințe. Prin încheierea executorului judecătoresc Doroftei Igor din 16 noiembrie 2010, întru executarea hotărârii din 12 iunie 2009, a fost aplicat sechestrul asupra ap. xx str. XXXX, mun. Chișinău. După mai multe rejudecări a cauzei civile, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016, s-a emis hotărârea de respingere ca neîntemeiată a cererii lui Olaru Ion de chemare în judecată a Consiliului mun. Chișinău, Primăriei mun. Chișinău, a lui Vasile Voinovan, Alexandra Voinovan, Veaceslav Voinovan, Alexandra Voinovan și Denis Voinovan cu privire la anularea pct. 1.64 din dispoziția Primarului General al mun. Chișinău nr. 799-d din 08 august 2012, anularea ordinului de repartitie eliberat lui Vasile Voinovan împreună cu familia, evacuarea familiei Voinovan, obligarea eliberării ordinului de repartitie pe numele lui Olaru Ion cu membrii familiei sale. Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 08 iunie 2016 recursul declarat de Olaru Ion a fost declarat inadmisibil.

În așa mod, decizia Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016 de respingere în totalitate a pretențiilor lui Ion Olaru în privința ap. xx din str. XXXX, a devenit irevocabilă, a fost juridic confirmată legalitatea atribuirii familiei reclamantului a acestui apartament. Ca locatari a acestui apartament, pot dispune de dreptul de a privatiza spațiul locativ în care locuiesc în temeiul art. 5 al Legii Privatizării fondului de locuințe nr.1324-XII din 11 martie 1993 și art. 59 alin. 3 Legii cu privire la locuințe nr. 75 din 30 aprilie 2015. Sechestrul aplicat prin încheierea executorului judecătoresc Doroftei Igor din 16 noiembrie 2010, îi lezează dreptul reclamantului Vasile Voinovan.

Reclamantul Vasile Voinovan a solicitat instanței de judecată ridicarea sechestrului asupra apartamentului nr. xx din str. XXXX, mun. Chișinău și a altor măsuri asigurătorii privind acest apartament, aplicate prin încheierea executorului judecătoresc Igor Doroftei din 16 noiembrie 2010.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 04 aprilie 2017, cererea de chemare în judecată lui Vasile Voinovan, a fost admisă integral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2017, a fost respinsă cererea de apel depusă de Olaru Ion și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 04 aprilie 2017.

La data de 11 decembrie 2017, Olaru Ion a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2017, solicitând casarea acesteia și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea recursului declarat, Olaru Ion a reiterat motivele de fapt ale cauzei și a invocat că instanța de apel la pronunțarea deciziei a încălcat norme de drept material și procesual, a examinat în mod arbitrar probele.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Olaru Ion, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Olaru Ion, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul

acestui cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Olaru Ion.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Olaru Ion.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Svetlana Filincova,

Judecători

Dumitru Visternicean,

Nicolae Craiu